

ישראל, לא חמא נביאה אחרא, כל שפן מה
דחמא משה, דלא חמא נביאה אחרא. (ס"א כל
שפן בר נש אחרא) זכאה חולקיה, דכתיב ביה, (שמות
לד) ויהי שם עם יי' ולא בחיזו אחרא, כמה
דכתיב, (במדבר יב) ומראה ולא בחידות.

אמר רבי יוסי, תא חזי, כתיב, (יחזקאל א) (ב' א')
היה ה' היה דבר יי', נבואה לשעתא היתה.
ר' יהודה אומר, לקיומא הוא דאתא,
דאצטרף למהוי בגיניהון דישראל,
לאשתמודעא דהא לא שביק לון קדשא ברין
הוא, ובכל אתר דמתפזרין ישראל בגלותא,
עמהון הוא שריא.

אמר רבי אלעזר, היה היה: דחמא ולא חמא,
דקאים באינון מלין, ולא קאים. הדא
הוא דכתיב וארא פעין חשמל, ולא חשמל
אבל ישראל, מה כתיב בהו, וכל העם ראים
את הקולת, כל חד וחד וחד חמא, כדקא חזי ליה.
דתנאי, כל חד וחד הוו קיימין שורין שורין,
תחומין תחומין, וכדקא אתחזי להו, חמו כל
חד וחד.

השלמה מההשממות (סימן א)

וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידם. (שמות
כ) וכי רואים את הקולות אלא וכל העם
רואים את הקולות, אותן קולות שגאמר (תהילים
כ"ט) קול יי' על המים אל הפכוד הרעים. קול
יי' בפח. ואומר (ישעיה י) בכח ידי עשיתי. ואומר
(ישעיה מח) אף ידי יסדה ארץ. (תהלים כ"ט) קול ה'
בהדר. ואומר (תהלים קי"א) הוד והדר פעלו
וצדקתו. (תהלים כ"ט) קול יי' שבר ארזים, זה קשת
שמשפרת עצי ארזים ועצי ברושים. (תהלים כ"ט)
קול יי' חצב להבות אש, זה שעושה שלום בין

רָאָה נְבִיאָה אַחֵר. כָּל שֶׁפֶן מֵה
שֶׁרָאָה מֹשֶׁה שְׁלֵא רָאָה נְבִיאָה אַחֵר
(כָּל שֶׁפֶן אָדָם אַחֵר). אֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ,
שֶׁכְּתוּב בּוֹ (שְׁמוֹת ל"ד) וַיְהִי שֵׁם עַם
ה', וְלֹא בְּחִיזוֹ אַחֵר, כְּפִתּוּב
(בְּמִדְבָּר ל"ד) וּמְרָאָה וְלֹא בְּחִידוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בֵּא וּרְאֵה, כְּתוּב
הִיָּה הָיָה דְּבַר ה'. נְבוּאָה לְשַׁעֲתָהּ
הִיָּתְהָ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לְקִיּוּם
הוּא בֵּא, שֶׁהֶצְטַרֵף לְהִיּוֹת בְּשִׁבְלֵי
יִשְׂרָאֵל, לְהוֹדִיעַ שֶׁהָרִי לֹא עֹזֵב
אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְכָל
מְקוֹם שֶׁיִּשְׂרָאֵל מִתְפָּזְרִים בְּגִלוּת,
הוּא שְׂרוּי עִמָּהֶם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הִיָּה הִיָּה -
שֶׁרָאָה וְלֹא רָאָה, שְׁעוֹמֵד בְּאוֹתָם
דְּבָרִים וְלֹא עוֹמֵד. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב
וְאָרָא כְּעֵין חֲשָׁמַל, וְלֹא חֲשָׁמַל.
אָבֵל יִשְׂרָאֵל מֵה כְּתוּב בְּהֶם? וְכָל
הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֵת. כָּל אֶחָד
וְאֶחָד רָאָה כְּרֵאוּי לוֹ.

שֶׁשְׁנֵינוּ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד הִיוּ
עוֹמְדִים שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת, תְּחוּמִּים
תְּחוּמִּים, וּכְמוֹ שֶׁרֵאוּי לָהֶם רֵאוּ
כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

השלמה מההשממות (סימן א)

(שמות כ) וכל העם ראים את הקולת
ואת הלפידם. וכי רואים את
הקולות? אלא וכל העם ראים את
הקולת, אותם קולות שגאמר
(תהילים כט) קול יי' על המים אל
הפכוד הרעים. קול יי' בפח.
ואומר (ישעיה י) בכח ידי עשיתי.
ואומר (שם מח) אף ידי יסדה ארץ.
(תהלים כט) קול ה' בהדר. ואומר (שם
קי"א) הוד והדר פעלו וצדקתו. (שם
כט) קול יי' שבר ארזים, זה קשת
שמשפרת עצי ארזים ועצי
ברושים. (שם) קול יי' חצב להבות
אש, זה שעושה שלום בין האש

האש ובין המים, שחוצב פח האש ומונע אותו מללחך המים גם מונע